

מירי דהוה אבעלת הגט. הקשה רבינו יהודה א"כ מיאנה בבבלי אמאי מותרת לאביו נישום מירי דהוה אבעלת הגט שאכורה לאביו ואומר דשמה הכא שייך למיחש טפי כיון שאינה אשתו ואינה אכורה במיאון ה"ה דגט לא אסר לה כיון שאינה אשתו: **מאן** לא הוה לו אמר אביו רב.

משמע אכל ר' אושעיא הודה לו ומיאנה בזה מותרת לאחין דקאמר היינו לכל האחין ה"ל כרבי אושעיא דאמר אינה ממאנת לזיקתו מאן לא הוה לו רבי אושעיא דיש לו דאין מיאון לכולה זיקה אכל רב אבי הוה לו דאית ליה חין מיאון לחי זיקה הא לכולה זיקה יש מיאון והא דקאמר מותרת לאחין היינו אף לו כיון דאין מיאון לחי זיקה איכא דאמרי אמרו רב אבי וכל שכן ר' אושעיא וכן פירש בקונטרס:

תרי קיטרי עבדו ביה. בירושלמי פריך דאין הוה דבר שלא כשורה מתיירין ערוה שלו ומשני רב חסדא (ה"ה) דהא אמר ר' עברה ומיאנה מן הנשואין ושלל בפניו על דעתיה דביט שמיא מיאנה מיאון ואין זו קושיא כ"כ דאיכא למימר דקידושין קטנה דרבנן ניהו ואפקעינהו רבנן לקידושין מיניהו:

מבשרין בשנים. הוא הדין בחד אלא שגריך

לעדות שמיאנה:

הלכה כאותו הוה. פרי"ח דוקא בדעבד אכל לכתילה

לא דמכשירים דיעבד משמע: אחי

ומציא עקרא. שלא תהא לריכה גט לביאחו דהא אמרי ב"ה ממאנת ביבם דומיא דבעל: נישואין קמאי עקרא. וסבין אין כאן זיקה: כל שיכולם למאן. בפרק קמא (ע"ל ב) בזה קטנה הנשואה לאחיו ולא קיבל אביה קידושין כגון שהשיאה אביה תחלה לאחד ונתגרשה והיא יתומה בבית האב ויכולה למאן ולא מיאנה בו ומה דרסה מוללת (ג) שאינה לרס הכח להפטר משום לרס ערוה האיל והבית יכולה למאן אינן נישואין גמורין ולא מתייבמת האיל ולא מיאנה הכח הויה לה הך לרס ערוה במקל: לרס ערוה שאני. דאע"ג דמהני מיאון לקטנה יבמה בעלמא למיפק בלא חליה לא מהני לגבי ערוה אס מיאנה בבאים שהוא יבמה למיחוי לרסה מותרת ליבם: דמני רמי בר יוחנאל. קטנה שמיאנה בבבלי מותרת ליבשה לאביו (ד) דעקדושיה לגשואין והויה כאנוסה ומפוסה אכל מת בעלה ולא מיאנה בו ומיאנה ביבם אע"ג דנפקא בלא חליה אלמא נישואין קמאי עקרא אפי"ה אכורה לאביו מפני מראית העין דמשעת נפילה דאחיו נישואין קמאי למיפל קמי יבם ולהלכיה מיאון לגבי יבם נראית כלתו של חמיה: ס"ג. אע"ג דעקרא לנישואין קמאי נראית לרסה כלרס ביה האיל והאנו נישואין אחיו בביתו למרמי קמיה: מיאנס. יבמה באחד מן האחין יבמין אכורה לטון: אבעלת הגט. אס נתן לה האחד גט פסקה על כולן: אמר אביו רב. לא הוה לו דאחיו אמר לעיל מיאנה בזה אכורה ליה: רבי אושעיא לא הוה לו. מדקאמר ר' יוחנן מותרת לאחין אע"ג דאחיו נופיה נמי במשמע ומיחוי א"י איכא אחין אין דהוה ליה מיאון לחי זיקה כרב אבי אכל בחד יבם דמיאנה בזיקה שלימה אכורה ולרבי אושעיא אפי"ה בחד יבם נמי שריא דאין מיאון לזיקה: ואמרי לס רב אבי. נמי לא הוה לו וכל שכן רבי אושעיא דרבי יוחנן דוקא לאחין אמר ולא לו: במדס כפוסס מדד. במדס כפוסס מדד לשון אונאה כמודד בשולי המדה וחברו מלאכה בחוספתא דאלתולת קרייה שריא נחונה כ' היתה כפוסה לשון הכפישני באפר (איכס ג) שהיה מפסיד נכסו מלוג שלה: תרי קיטרי עבדו ביה. שני קשרים עשו עליו לרעתו: וסרי מיאנס חדא זימנא. בבעלה ואחמאי קמי ותמאן ותנשא: רולס אני. שמה חוריה: פתרי קמי. לאו למייהדר למאן זימנא אחרייתו אלא תרתי מיילי ניהו ממאנת וממאנת מליארים לאחר עד שתגדיל כדי שלא תחזור ותמאן בשני או אס לרסה להנשא ממאנת בבבלי ותנשא לאחר דהו לא ממאנת לבית שמיא דנשואה היא:

מתני' אין מעשס קטנס אלא כמפוסס. כדקמי ב' ישראל לכתן

ז א מיי' פ"ח מ"ח
גירושין ה"ל קו סמג
עשין ג טו"ט א"י
ס"י קס סע"י יא וס"י
קטג סע"י יד:
ח ב ב מ"י פ"ד מ"ח
אישות ה"ל ז וס"י
מ"ח גירושין ה"ל ז
סמג עשין מת טו"ט
טס ס"י מת סע"י ב
וסמג קס סע"י א ב:

תוס' תד מקמאי
ר' חנינא בן אנשיננס
אומר איזו היא קטנה
שצריך למאן כל שיודעת
לשבור קדושה אינה
יודעת אינה צריכה
למאן כבר כתבתי בזה
כל הצורך בניסין
בפ' התקבל:

הגהות הב"ח
(ה) גמ' איסורא לס
לכולו: (ב) שם נמשנה
ר' אליעזר אומר:
(ג) רש"י ד"ה כל שיכולה
וכי' שאין זו לרס הכח:
(ד) ד"ה דתי רמי וכו'
דעקדושיה לגשואין.

לעיל קא: פסדרינ ב.

לעיל קא: ע"ש דאיתא
בפני ב"ד סוסיחין

לעיל קא: איתא ב' יוסי
ג"ז סס

לעיל קא: ר"ף וד"ה א

לעיל סס: לקמן קמי'
כמונח קא.

